

Lizette de Koning & Silvie Buenen

Paniek op het podium

Elvis

‘Hee, ik ben Elvis.

Ik ben genoemd naar een beroemde zanger.

Mijn vader is zelf óók een artiest.

Hij treedt elke zaterdag op, ergens in Nederland.

Ik ga bijna altijd met hem mee.’

Toffe Timo

‘Hallo lief publiek!

Ik ben Toffe Timo, de vader van Elvis.

Ik hoopte dat Elvis kon zingen, net als ik.

Maar hij houdt meer van honden dan van muziek.’

Irma Meloen

'Tralala, ik ben zangeres Irma Meloen.

Vroeger was ik heel beroemd.

Nu ben ik oud, maar ik hou nog steeds van applaus.'

Jip

'Woef! Ik ben Jip.

Ik ben de hond van Irma Meloen.

Ik ben dol op haar én op spelen!

Als ik het woord 'bal' hoor, word ik helemaal wild.'

Op weg naar de schouwburg

Elvis zit naast zijn vader in de auto.
Ze zijn op weg naar de schouwburg in Haarlem.
Daar moet de vader van Elvis optreden.
Hij is een bekende zanger.
Toffe Timo heet hij.
Maar Elvis noemt hem natuurlijk gewoon papa.

Elvis gaat bijna altijd mee als papa moet zingen.
Want mama is vaak aan het werk in het ziekenhuis.
En Elvis mag niet alleen thuisblijven.
Hij vindt het best leuk hoor, om naar papa te kijken.
Alleen ... het duurt altijd zo lang.
En Elvis heeft alle liedjes al honderd keer gehoord.
Dat is eerlijk gezegd een beetje saai.

Elvis wou dat hij een hond mocht.
Een kleine vriend, om lekker mee te spelen.
Dan hoefde hij zich nooit meer te vervelen tijdens een optreden.
Elvis heeft al vaak om een hond gevraagd,
maar papa zegt steeds nee.
Dus probeert Elvis het gewoon **nog** een keer ...
'Papa, wanneer mag ik nou een hond?'
Elvis kijkt zijn vader smekend aan.
Papa antwoordt niet.

Papa heeft al zijn aandacht nodig voor de weg.
Het lijkt of hij Elvis helemaal niet heeft gehoord.
'Pap?' vraag Elvis. 'Zit je te dromen? Papa?'
'Hmm? Wat?'
Het is net of papa ineens wakker schiet.
'Zei je iets?' Hij kijkt opzij naar Elvis.
'Het spijt me, ik luisterde niet goed,' zegt papa dan.
'Ik ben nerveus voor het optreden van vandaag.
Straks ga ik voor het eerst mijn nieuwe liedjes zingen.
Misschien vinden de mensen ze helemaal niet leuk.'

‘Ik weet zeker dat iedereen jouw muziek mooi vindt,’ zegt Elvis.

‘En je kunt in ieder geval beter zingen dan ik.

Zodra **ik** mijn mond opendoe, kruipt iedereen onder zijn stoel.’

Papa lacht alweer, want het is wel een beetje waar.

Hij had gehoopt dat zijn zoon later zanger zou worden,
net als hij.

Maar Elvis klinkt als een kikker met keelpijn.

Elvis lacht met hem mee.

‘Ik vroeg net dus wanneer ik nou eindelijk een hond mag.’

Papa schudt langzaam zijn hoofd.

‘Daar hebben we het echt te druk voor, Elvis.

Ik moet zo vaak optreden, ik ben altijd onderweg.

En mama werkt bijna elke dag in het ziekenhuis.

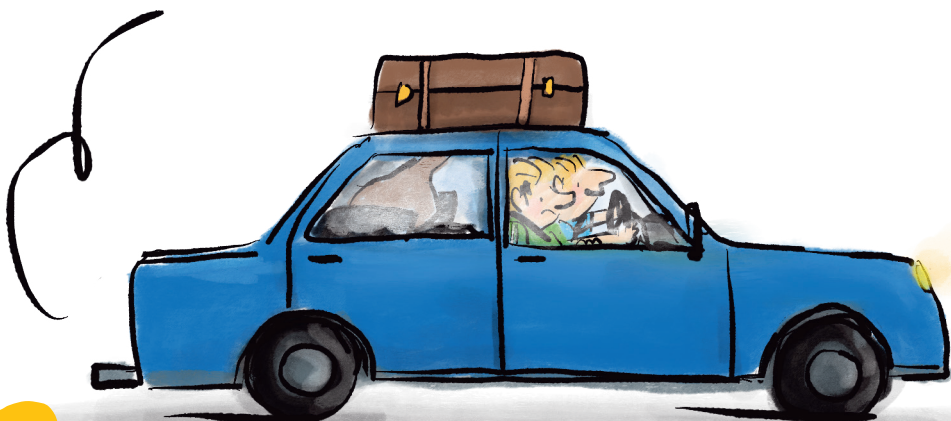
Dat is niet handig met een hond.

Maar kijk daar eens!’

Hij wijst door de voorruit naar een groot gebouw.

Er staat een rij mensen voor de deur.

‘We zijn er al, ik zie de schouwburg.’

Elvis haalt beteuterd zijn schouders op.
Papa draait zich naar hem toe.
'Het spijt me, Elvis, ik snap dat je het jammer vindt.
Ik zal vragen of ze binnen iets lekkers voor je hebben.
Een zakje zoute nootjes of zo.'
Elvis staart uit het raampje.
Lekker, denkt hij. Hij heeft best trek in nootjes.
Maar hij had toch liever een hond gehad.
Waarom was zijn vader niet gewoon schrijver of zo?
Die werken tenminste altijd thuis.
Dan hoefden pap en hij niet steeds door heel Nederland
te rijden.
En had hij vast **wel** een hond gemogen.

Een spannend moment

Papa zit in de kleedkamer van de schouwburg.
Hij staart in een grote, vierkante spiegel.
Aan de zijkant van de spiegel zitten wel vijftien lampjes.
Dat ziet er vrolijk uit, alsof er iemand jarig is.
Maar het gezicht van papa staat niet erg blij.
Elvis ziet dat zijn vader een beetje wit is rond zijn neus.

‘Wat is er, pap?’ vraagt Elvis met een mond vol nootjes.
Papa trommelt met zijn vingers op zijn knie.
‘Ik hoor net dat er iemand van de krant komt kijken.
Hij gaat een stukje schrijven over mijn nieuwe liedjes.
Dat vind ik behoorlijk spannend.’
Papa zucht. ‘Er mag echt niets misgaan vandaag.
Anders komt er voortaan niemand meer naar mij luisteren.’
Elvis slikt zijn laatste nootje door.
‘Je hoeft je echt geen zorgen te maken hoor, pap,’
zegt hij dan.
‘Jij bent gewoon de beste zanger van Nederland.’
Papa ziet meteen al wat minder bleek.
‘Dat is lief van je, Elvis.’

‘Mag ik alvast in de zaal gaan kijken?’ vraagt Elvis.

‘Misschien zie ik die man van de krant wel zitten.’

Papa knikt. Dat komt eigenlijk wel goed uit.

Hij is altijd graag even alleen voordat hij moet gaan zingen.

Daar wordt hij rustig van.

‘Niets raars tegen hem zeggen, hoor!’ roept hij Elvis na.

Zijn stem klinkt ineens weer bezorgd.

‘Anders staat dat morgen in de krant!’

Elvis lacht. ‘Natuurlijk niet, pap.

Ik zal echt geen gekke dingen doen, dat beloof ik.’

De vader van Elvis is een beroemde zanger.
Als hij moet optreden, gaat Elvis vaak met hem mee.
Vandaag vindt zijn vader het erg spannend om te zingen.
In het publiek zit namelijk iemand van de krant.
Er mag dus echt niets misgaan.
Maar dan vindt Elvis een hond en loopt alles uit de hand ...

ik lees

NUR 287
ISBN 978 90 487 5745 9

9 789048 757459

AVI
E4

zwijzen